

תת"ע 672/11/14 - מדינת ישראל נגד עלי צאלח

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 672-11-14 מדינת ישראל נ' צאלח

13 מאי 2015

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
עלי צאלח
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד טל בסון

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה נטען כי בעת הנהיגה ברכב השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו וטען כי לא דיבר בטלפון בזמן הנהיגה, אלא הזיזו מבלי להרימו מהמתקן בו היה מותקן.

בית המשפט שמע הראיות.

מטעם התביעה העיד, **רס"מ אביסדרס אייל** המשרת בסירת האופנועים הארצית, אשר ערך את הודעת תשלום הקנס

1/ת.

העד ציין כי כאשר רכב על אופנוע סמוי, בצומת אנדרטת תל חדיד לכיוון כביש 443 לדרום, הבחין ברכב הנוסע מכיוון צפון לדרום כאשר חלון הרכב פתוח ונהג הרכב, הנאשם, אוחז בידו הימנית במכשיר טלפון בגובה הכתפיים, ומסתכל לסירוגין על המכשיר ועל הכביש. העד ציין, כי היה יום נאה וכי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם.

העד ציין בת/1 את דברי הנאשם ב"דברי הנהג" כאשר אמר: "סידרתי את הגי.פי.אס. לא דיברתי".

הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי עד התביעה טען בפניו כי צילם את ביצוע העבירה ולא הוצג לו כל סרטון. עוד העיד הנאשם כי ברכבו מותקנת תושבת בה הניח את מכשיר הטלפון. לטענת הנאשם, הוא לא החזיק בטלפון הנייד אלא רק סידר אותו על התושבת המותקנת ברכב, דבר שהוא נוהג לעשות מידי פעם מאחר והתושבת לעיתים זזה ממקומה.

דין

תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה קובעת:

28(ב) (1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);

(2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו;
"טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג.

עד התביעה מפרט בהודעת תשלום הקנס (ת/1) באופן ברור את נסיבות ביצוע העבירה. עד התביעה מציין כי ראה את הנאשם אוחז במכשיר הטלפון בידו הימנית ומסתכל לסירוגין במכשיר הטלפון ובכביש. וכך ציין: "אני מבחין ברכב, נהג לבדו. מגיע מכיוון צפון לדרום, חלון נהג פתוח. נהג אוחז במכשיר פלאפון אשר נמצא בגובה כתפיים שלו. אצבעות מחזיקות. ביד ימין. נראה מסתכל אל המכשיר ואל הכביש לסירוגין.."

בהמשך עד התביעה המשיך וציין בת/1, כי גם לאחר שהחל בנסיעה אחרי רכב הנאשם, הוא המשיך והבחין בנאשם אוחז במכשיר הטלפון: "יצאתי אחריו וראיתי כי עדין אוחז במכשיר, דרך חלון נהג שהיה פתוח..". בסיום, הוסיף עד התביעה כי היה יום נאה וכי נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם מהרגע שזיהה אותו מבצע העבירה ועד שנעצר על ידו. "יום נאה. קשר עין רצוף מזהו לעצירה.."

הנאשם, ב"דברי הנהג", אמר כי לא דיבר בטלפון אלא סידר את הגי.פי.אס ויש לראות בכך ראשית הודיה בביצוע העבירה. שכן, בהתאם לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה כאמור לעיל, אין לאחוז במכשיר הטלפון שלא באמצעות דיבורית כלל ואין הפעולה המתבצעת מעלה או מורידה לצורך העבירה.

הנאשם טען, בבית המשפט, כי היה ואכן אמר לעד התביעה "סדרתי" או כוונתי" את הגי.פי.אס, כוונתו היתה לתושבת המכשיר ולא למכשיר עצמו, והדברים נאמרו כך מאחר שאינו מדבר את השפה העברית על בוריה (עמ' 5 לפרוטוקול שורות 4-6). יחד עם זאת, חזר הנאשם והעיד כי סידר את מכשיר הטלפון על התושבת ברכב וכי הוא לפעמים משחק ומסובב את התושבת בכדי לסדרה.

וכך העיד הנאשם:

"..ש. כדי לסדר את הגי.פי.אס לא החזקת את הטל' ביד ?

ת. לא , רק סדרתי את המכשיר שהיה על התושבת.

הייתי צריך להזיז אותו קצת.

ש. עד שסובבת, לא ראית ?

ת. אני משחק לפעמים בתושבת לפעמים, מסדר" (עמוד 5 לפרוטוקול שורות 9 - 13).

בהמשך הוסיף הנאשם כי היה צריך לסדר את הטלפון באמצע הנסיעה:

"..ש. למה עשית את זה באמצע הנסיעה?

ת. לפעמים אני מסובב קצת.

הייתי צריך לסדר את הטלפון באמצע הנסיעה, כי לפעמים התושבת זזה" (עמוד 5 לפרוטוקול שורות 14 - 16).

לאחר ששמעתי גרסאות הצדדים הנני מעדיפה באופן ברור את עדותו של עד התביעה אשר העיד באופן מפורש כי הבחין בנאשם מבצע את העבירה, מחזיק במכשיר הטלפון הנייד בגובה כתפיו. הנאשם אשר בתחילה טען בפני עד התביעה כי רק סידר את הגי.פי.אס שינה גרסתו בבית המשפט כאשר טען כי מכשיר הטלפון הותקן על תושבת ואותה הוא נאלץ לסדר.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, אני מוצאת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לא אחת נפסק כי משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להשפט, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לעונש הקנס המקורי.

משנחשפו בפני בית משפט הרשעותיו הקודמות של הנאשם כאשר מדובר במי שמחזיק ב רישיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו הרשעה קודמת אחת מסוג ברירת משפט, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1000 ₪ או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש